

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 677/2026
18.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Весне Михаиловић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр.129/24 од 14.11.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 64/26 од 12.03.2026.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Весне Михаиловић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр.129/24 од 14.11.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 64/26 од 12.03.2026.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К.бр.129/24 од 14.11.2025.године окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по једне године, које ће издржавати у просторијама у којима станују, уз примену мере електронског надзора, у које казне им се урачунава време проведено на задржавању у периоду од 16.11.2022.године до 18.11.2022.године. Окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне издрже у заводу за извршење казне затвора. О трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 64/26 од 12.03.2026.године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у

Младеновцу и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Весне Михаиловић и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр.129/24 од 14.11.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Весна Михаиловић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да иако је суд окривљене огласио кривим да су кривично дело извршили као саизвршиоци, током поступка није утврђено да су поступали заједно, да је постојао претходни договор, нити да је окривљени АА дошао у контакт са оштећеним ВВ. У прилог наведеном, бранилац окривљених истиче да судски вештак гледањем снимка није могла да утврди настанак повреда код оштећених и оставила могућност да су исте могли задобити на начин како су навели оштећени или падом на тло након губитка равнотеже или контактом деловима тела оштећених и других полицајаца. У конкретном случају, окривљени ББ није знао да се ради о полицијским службеницима, јер су били у цивилу, исти му нису показали значку и исти су покушали су да га оборе на земљу, док је окривљени АА само покушао да помогне сину, а полицајци том приликом према обојици окривљених применили прекомерну силу, о чему говори и налаз вештака Весне Јовановић која је навела да је сила која је деловала према оштећенима била ниског интензитета, док је окривљени ББ задобио повреду нагњечења у делу лопатица дејством лакта. Имајући све наведено у виду, нису остварени елементи кривичног дела из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. у вези става 33. КЗ.

По оцени Врховног суда, иако бранилац окривљених формално означава повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која предстаља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, суштински оспорава утврђено чињенично стање и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, па на овај начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Весне Михаиловић оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с..р

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић